

Все що на снъ не ми рече,
За което те попысахъ,
Сега кажи прелюбезна,
И искренно исповдай,
Да ушшимъ сердцешо си,
Опъ мученъ преужасно.

10.

Драганината Майчица, шія драганки думаше:
Драганке дщерко, драганке! опъ какъ ше мама годил
За Мира за Грамашика, залежа и злѣ заболѣ.

День лежишь Мамаи день ходишь, па шоко легна
шиденъ

Миро за свашба припире, чуда се що ще да споримъ

Драганка Майки думаше: Моръ Мане спаралюбезна

Кога за свашба припире, азъ имамъ сеспра помалка.

Помалка и похубава, ще дадемъ нея на Мира.

Халалъ и спрувамъ сичкише, мои прешънки дарове.

Щошо ги Мане направихъ, и мои плашна ленены.

Токо и халалъ не спрувамъ, мирово пьсперъ пепрахъ

Че самъ го прела самичка, прела и сама шакала.

Когашо Мане азъ азъ шачехъ, а шія люто кълнешѣ:

Твердо го шачешъ сосъ севда, да но го сосъ севда
гледаш

На Мира на Грамашика, за когото се надѣешъ.

Това Драганка думаше, и се опъ душа раздѣли.

